

HÜTTERNÉ KASPER ENIKŐ

Önéletrajz

1961- ben születtem Bonyhádon. Édesanyám, gyámügyi előadóként, majd körjegyzőként dolgozott a szászvári tanácsnál, édesapám a bányaiüzem gépészeti vezetője volt. Fiútestvérem a budapesti Külkereskedelmi Bank villamosmérnöke.

Gyermekkoromat Szászváron töltöttem, itt jártam általános iskolába is. Középsikolai tanulmányaimat a Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnáziumban folytattam. Pályaválasztásomban meghatározóak voltak a Mázán, nagyszüleimnél töltött szünidők, mert tőlük tanultam meg a természet és környezet megbecsülését, szeretetét. Azért választottam a Pécsi Tudományegyetem Tanárképző Főiskolai Karának biológia- földrajz tanári szakát, hogy pedagógusként a gyerekeket is erre nevelhessem.

Diplomám megszerzése után a Tolnanémedi Általános Iskolában lettem tanár, mert inkább elmentem messzire, csak hogy taníthassak. 1984- ben férjhez mentem, Bonyhádra költöztem, és a III. számú Általános Iskola (jelenlegi Széchenyi) napközis nevelőjeként dolgoztam. Gyermekeim: Diána és Melinda születése, majd GYES utáni évektől biológiát, földrajzot, természetismeretet tanítok.

1990- től iskolánk gyermekvédelmi felelőse is vagyok. Édesanyám, gyámügyben végzett kiemelkedő munkája tett érdeklődővé és elhivatottá engem is. Ezért is végeztem el másoddiplomaként az egészségfejlesztő- mentálhigiénikus képzést a Szegedi Tudományegyetem kihelyezett szekszárdi tagozatán, hogy a megszerzett tudást kamatoztassam ifjúságvédelmi feladataim megoldásában.

A pedagógus pályán eltöltött éveim alatt szinte mindig osztályfőnök voltam. Nagyon fontos számomra, hogy legyen osztályom, hogy szorosabban kötődhessek tanítványaimhoz. Bár az osztályfőnöki munkához nagyon sok energia, odafigyelés, empátia, precizitás, odaadó gondoskodás szükséges, mégis százszorosan megéri csinálni! Igaz szeretettel, értük való gondoskodással nagyon közel kerülhetünk a gyermekek lelkéhez és szívéhez! Ennél nagyobb ajándék pedagógus számára, nincs is!

Ezért is tartom hitvallásomnak Goethe sorait:

„ Az igazi szeretet olyan, mint a fénylő gyertyaszál,
amely önmagát emészti fel, hogy másoknak világítson!”